

[Finansministeren.]

forelægge Forslag til Lov om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1946—47, saaledes som det er vedtaget af det høje Folketing. Forslaget er for Krigskonjunkturskattens Vedkommende i det store og hele enslydende med den Lovgivning om dette Forhold, som har været gældende i de senere Aar, idet man har ment, at det ogsaa for dette sidste Krigs-aar — det drejer sig hovedsagelig om Kalenderaaret 1945, for visse Skatteyderes Vedkommende om et Regnskabsaar, der sluttede engang i 1945 — vil være rigtigt at fortsætte med den sædvanlige Krigskonjunkturbeskatning, idet 1945 jo i hvert Fald delvis var et Krigs-aar. Satserne er ogsaa uforandrede de samme, som de har været i de tidligere Aar. Derimod er de Bestemmelser om bunden Opsparing, som tidligere har været knyttet til Krigskonjunkturskatten, ikke optaget i dette Lovforslag, idet der jo nu ad anden og forhaabentlig mere effektiv Vej kan ventes gennemført en langt større Binding af ledige Penge, nemlig gennem Lovforslaget om en Formuestigningsafgift og et Stabilitetslaan, som jeg for nylig har haft Lejlighed til at fremsætte i det høje Folketing.

Der er af Folketinget foretaget et Par Smaaændringer i det foreliggende Lovforslag. Heraf skal jeg henlede Opmærksomheden paa en enkelt. Det drejer sig om § 4, Stk. 3, hvori der foreslaas den forenkende Ændring, at saafremt en Skatteyder efter derom fremsat Begæring i et af de sidste 2 Skatteaar er blevet helt fritaget for at betale Krigskonjunkturskat efter Skattedepartementets Afgørelse, kan man undlade at paaligne ham Krigskonjunkturskat for 1946—47, saa sparer man altsaa det komplicerede Apparat med Ansøgning og Behandling af Spørgsmaalet om Fritagelse. Det er en Lettelse baade for Skattemyndighederne og for Administrationen, og jeg haaber, at denne Ændring, som er gennemført i det høje Folketing, ogsaa vil vinde dette høje Tings Bifald.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Thomsen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Udskrivning af en Krigskonjunkturskat m. v. for Skatteaaret 1946—47 til Behandling her i Landstinget.

Jeg finder ikke Anledning til at komme med nogen længere Omtale af Sagen, da

den i Forvejen er saa godt kendt. Det er fjerde Gang, der gives disse Bestemmelser om Udskrivning af Krigskonjunkturskat m. v. Lovskraft. Det drejer sig som bekendt ikke om en almindelig Udskrivning af Skat til Dækning af Statens Driftsudgifter, men om Binding af Penge, om hvis Anvendelse der siden skal tages Bestemmelse af Rigsdagen. Den første Lov om Udskrivning af en saadan Skat var Loven af Juli 1943, og den var et Led i en Række Bestemmelser af forskellig Art, som havde til Hensigt at dæmme op mod Pengerigeligheden, der jo allerede da var ret omfattende, særlig i Forhold til den tilstedeværende Varemængde. Der laa i 1943, da vi behandlede Sagen her i Landstinget, bag os et Skatteaar, 1942—43, hvis skattepligtige Indkomst til Statskat udviste en Stigning paa ca. 20 pCt. eller 761 Mill. Kr. i Forhold til det foregaaende Aar, samtidig med at Varemængden var blevet mere end trykkende. Der var saaledes i 1943 den stærkeste Tilskyndelse til saadanne Pengebindingsbestræbelser, og disse Forhold er ingenlunde forbedret siden. I hele Besættelsestiden og Aaret 1945 medregnet er den skattepligtige Indkomst til Statskat omtrent fordoblet, og saa er der endda ikke taget Hensyn til den Milliard, der repræsenterer Skattensnyderiet og altsaa farer omkring i Samfundet og gør Ulykker. Krigskonjunkturskatten var det første Aar, 1943—44, paalignet 29 000 Skatteydere, men Omraadet blev i de to følgende Aar udvidet, saa den i det sidste Skatteaar, 1945—46, er paalignet ca. 59 000 Skatteydere. Det er derfor baade forstaaeligt og paaskønnesværdigt, at den højtærede Finansminister fortsætter Bestræbelserne for at faa baandlagt en Del af de ledige Millioner for derigennem at bidrage til at bevare og styrke den nødvendige Kontrol med Landets Pengevæsen.

Om de her omhandlede Krigsskatter — Krigskonjunkturskat af Personer, Merindkomstskat af Aktieselskaber og kooperative Virksomheder og Tillægsskat af andre Selskaber og Foreninger — kan man sige, at de har svaret til deres Hensigt. Saavidt jeg kan se, er der ad denne Vej i Treareet 1943—46 beslagnet ca. 186 Mill. Kr., nemlig fra Personer 135 Mill. Kr., og fra Selskaber og Foreninger 51 Mill. Kr. Med det foreliggende Forslags Provenu in mente bliver Beløbet i de 4 Aar ca. $\frac{1}{4}$ Milliard Kr. eller omtrent Halvdelen af et Aars Indkomstskat til Staten. Det er ikke saa lille et Beløb, og vi vilde fra vor Side ikke have bebrejdet den højtærede Finansminister noget; han skulde ikke have hørt ilde fra os i den